

Eva in het bos

children choir

texts:

Ellen Boschma, Jojan Eeckels, Lut Debroey

music:

Ellen Boschma, Jojan Eeckels, Hugo Smekens

D/2002/6045/016

Inhoudstafel

1.	Bomenlied	3
2.	De spin	4
3.	Egeltje Prikkebol.....	5
4.	De bij.....	6
5.	Het lieveheersbeestje.....	7
6.	De pier.....	8
7.	De mier.....	9
8.	Het eekhoortje	10
9.	Het konijn.....	11
10.	Muis	12
11.	De mot.....	13
12.	Waarom, waarom?	14
13.	Sterrenhemel	15
14.	Feest	16

De akkoordnoteringen (behalve bij liedjes 1, 3, 5 en 12) zijn van de hand van Ellen Boschma.

Deze liedjes vindt u terug op de CD Sono E201 "Eva in het bos", gezongen door kinderkoor *Domino* o.l.v. Hugo Smekens en begeleid door Ellen Boschma.

U kan deze CD verkrijgen bij Hugo Smekens, Piezelstraat 78, 1760 Roosdaal.

Tel. + fax: 054-32.18.60 e-mail: Hugo.Smekens@pandora.be

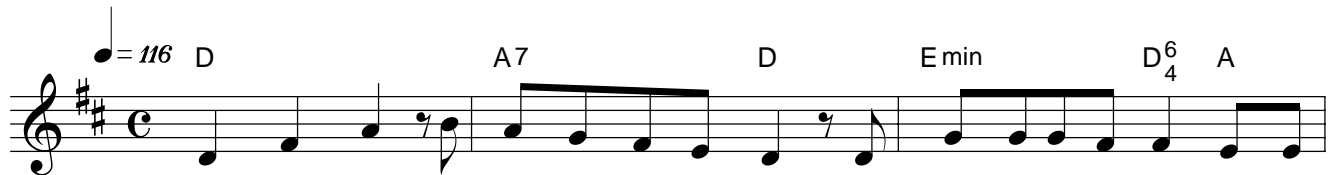
Copyright 2002 Euprint ed. Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd zonder schriftelijke toestemming van de uitgever.

De bij

T.: Lut Debroey

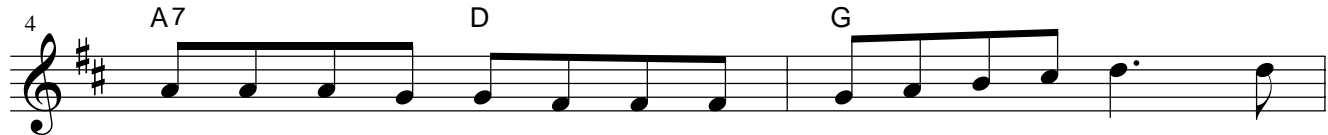
M.: Hugo Smekens

$\bullet = 116$ D A7 D Emin D⁶₄ A

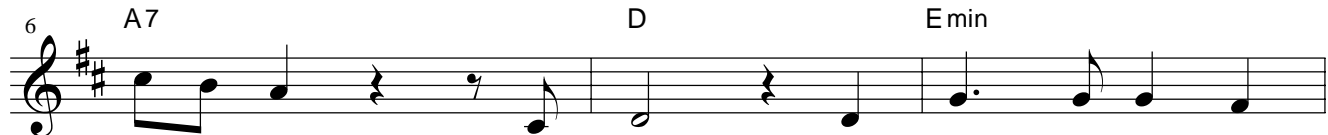
Zoem, zoem, zoem, ik zoek weer naar een bloem. Een bloemp-je vol met stuif-meel, een

4 A7 D G

bloemp - je op een ho - ge steel, een bloemp-je rood of blauw, ik

6 A7 D Emin

wil een bloem en gauw! Ik ben een heel, heel

Het is een reu - ze,
Soms rust ik e - ven,
Maar als je naar mij,

Eva in het bos

Hugo Smekens

Eva is boos. Heel boos. Maar ook heel verdrietig. En daar heeft ze alle redenen toe. Moet je horen. Evaatje viert vandaag haar zevende verjaardag. Nou ja, vieren is veel gezegd: er is helemaal niets gevierd! Dat is het nu net. Daarom is Eva boos en verdrietig: iedereen is haar gewoon vergeten! Het is bijna niet te geloven: noch haar mama noch haar papa hebben iets gezegd over haar verjaardag, geen gelukwensen, geen cadeautjes, niets ... helemaal niets! En dus is Evaatje boos en verdrietig. Ze heeft zich verborgen achter de houten schuur, helemaal achterin de tuin. Hier kan niemand haar zien vanuit het huis, en ook niet vanuit het bos dat achter de omheining begint. Ze snikt nog een beetje na en tuurt door haar betraande ogen naar het bos. Plots krijgt ze een idee. Het bos! Ja, natuurlijk, het bos! Daar gaat ze zich verstoppen zodat niemand haar kan vinden. Ook haar papa en mama niet die zomaar haar verjaardag vergeten zijn. Dat zal hen leren, denkt Eva. Ze kruipt door een gat in de omheining en verdwijnt in het grote bos. Ze wandelt parmantig langs een smal wegje dat dieper het bos inkronkelt. Haar tranen zijn verdwenen en opgewekt stapt ze

heel venijnige. Je moet gewoon uit je ogen kijken!" "Bedankt", zegt Eva. Ze loopt voorzichtig verder het bos in. Het paadje wordt smaller en af en toe moet ze een struik wegduwen. "Hé, bah!" gilt ze opeens en veegt met haar hand over haar wang. Er hangt een vieze draad aan. "Wat bezielt jou! Stomme meid! Kun je niet zien waar je loopt!" Eva deinst achteruit. Voor haar hangt een harige spin aan een takje te bengelen. Ze kijkt Eva boos aan. "Weet je wel hoe lang ik aan mijn web heb moeten weven ... Nee? Dan zal ik het jou eens duidelijk maken!"

DE SPIN

"Mij kan je toch lekker niet vangen", roept Eva en rent vlug weg. Bah, wat een akelig dier. Eva komt nu in een stuk bos waar ze nog nooit geweest is. Ze is een beetje bang, maar als ze denkt aan haar verjaardag die ze vergeten zijn, stapt ze koppig verder. Ze trapt boos tegen een stok die op een paadje ligt. "Auw!" gilt een fijn stemmetje. Eva kijkt in de richting van het geluid en ziet een eeltie op z'n rug liggen. Het heeft een flinke tik